

16. Συντήρηση σχολικών κτιρίων

Διακολιού

Η συντήρηση των σχολικών κτιρίων έχει περάσει στην αρμοδιότητα των δήμων. Όμως, λόγω των περιορισμένων πόρων (κρατική επιχορήγηση) η κατάσταση δεν είναι η δέουσα. Παράλληλα, η έλλειψη εργαστηρίων, βιβλιοθηκών και εν γένει εποπτικών μέσων και σχολικού εξοπλισμού επιβαρύνει την ποιότητα της παρεχόμενης εκπαίδευσης. Μάλλον, η επίλυση των δυσμενών συνθηκών δεν μπορεί παρά να είναι η συνεργασία Δήμου, σχολικής κοινότητας και συλλόγων γονέων. Επιπλέον, η κατεύθυνση της δημοτικής αρχής θα πρέπει να έχει ως στόχο της τη σωστή και αποτελεσματική «συνεργασία» με τους αρμόδιους κρατικούς φορείς (ΟΣΚ, Υπ. Παιδείας, ΥΠΕΣΔΔΑ κ.λπ.). Πρέπει δε, να γίνει κατανοητό ότι για μένα είναι προτεραιότητα η οικονομική στήριξη των σχολικών επιτροπών και η αगाστή συνεργασία μαζί τους ώστε να είναι δυνατή η συμπλήρωση του εξοπλισμού των σχολείων και γενικότερα η ποιοτική αναβάθμιση της προσφερόμενης εκπαίδευσης. Πάνω σε αυτό το τελευταίο, δε, επειδή, πέραν της εκπαίδευσης, βαθύτερη και ουσιαστικότερη σημασία έχει η παιδεία, θεωρώ ότι ο Δήμος μπορεί να υλοποιήσει προγράμματα δράσεων που να αποσκοπούν στην εμπάθυνση της γνώσης, στην έκφραση των πνευματικών ανησυχιών των μαθητών και στην επαφή τους με τις νέες τεχνολογίες.

Καρανάσιου

Τα χρήματα που δίδονται από τον Οργανισμό Σχολικών Κτιρίων θα πρέπει να διατίθενται αποκλειστικά για την συντήρηση των σχολικών κτιρίων και όχι να σπαταλούνται για άλλους σκοπούς.

Πλήρης και διαρκής συνεργασία με τους συλλόγους των εκπαιδευτικών.

Μπρέγιαννης

Η νέα αντίληψη για το σχολείο στην υπηρεσία της τοπικής κοινωνίας θέλει το κάθε σχολείο να μετατραπεί από κλειστή δομή, που εξυπηρετεί για μερικές ώρες της μέρας τις εκπαιδευτικές ανάγκες των μαθητών, σε τοπικό πολυδύναμο κέντρο γνώσης, με εργαστήρια, βιβλιοθήκες, αθλητικές υποδομές, χώρους αναψυχής και σύγχρονες αίθουσες πληροφορικής. Το πολυδύναμο αυτό κέντρο θα μπορεί να εξυπηρετεί τις ανάγκες για πολιτισμό και δια βίου εκπαίδευση όλης της τοπικής κοινωνίας. Με αυτό τον τρόπο το σχολείο μπορεί να γίνει καταλύτης στην επανασύνδεση του κατακερματισμένου κοινωνικού ιστού της πόλης μας και να επαναφέρει στην μαρουσιώτικη γειτονιά την έννοια της κοινωνικότητας.

Για την επίτευξη του στόχου αυτού, εκτός από την απαραίτητη συνεργασία με αρχιτέκτονες, καλλιτέχνες, εκπαιδευτικούς, γονείς αλλά και με τους μαθητές, απαιτείται μακροπρόθεσμος οικονομικός σχεδιασμός που θα εξασφαλίζει για όλες τις σχολικές μονάδες:

- Αναβαθμισμένη κτιριακή υποδομή
- Δημιουργία πολυχώρων.
- Εργαστήρια φυσικών επιστημών και ηλεκτρονικών υπολογιστών
- Σύγχρονες βιβλιοθήκες με πρόσβαση στο διαδίκτυο
- Αθλητικούς χώρους

Αλεξανδρήs

Στο σημείο αυτό είναι βασικός ο οικονομικός προγραμματισμός για την διάθεση περισσότερων κονδυλίων για παιδεία και μέσω έκτακτων επιχορηγήσεων από ότι πχ για την δημοτική επιχείρηση διαφήμισης. Όμως εδώ χρειάζεται η χάραξη προτεραιοτήτων ανάμεσα στα ποσά που θα διατεθούν π.χ. για ανάπλαση χώρων, για την παιδεία και για την κοινωνική πρόνοια, αφού οι δυνατότητες οι οικονομικές είναι δεδομένες. Όμως σε

κάθε περίπτωση η εκπαιδευτική κοινότητα είναι εκείνη που πρέπει σε συνεργασία με το δήμο να θέσει προτεραιότητες που θα εξυπηρετηθούν από τα υπάρχοντα χρήματα. Εδώ βέβαια πρέπει να αξιοποιηθούν και όλα τα ευρωπαϊκά προγράμματα που θα μπορούσαν να δώσουν επιπρόσθετους πόρους για την εκπαίδευση, όπως πχ απευθείας πόροι από το 4^ο Κοινοτικό Πλαίσιο στήριξης με αίτηση του δήμου.

Υπάρχει ειδικό δε πρόγραμμα από το Υπουργείο Εσωτερικών για τη συντήρηση των σχολείων, όπως και για την υλικοτεχνική υποδομή, που πρέπει πλήρως να αποδίδεται από τον δήμο για αυτές τις προτεραιότητες.

Βελούδος

Η συντήρηση των σχολείων θα πρέπει να ακολουθεί την γενικότερη αντίληψη της Δημοτικής Αρχής για το τι σχολείο θέλουμε.

Ο επιδιωκόμενος στόχος μας είναι το ανοικτό στην κοινωνία σχολείο.

Ο Δήμος και η τοπική κοινωνία δημιουργούν ένα νέο πλαίσιο για την οργάνωση και τη διαχείριση της σχολικής ζωής με την μορφή ενός ολοκληρωμένου επιχειρησιακού προγράμματος διοίκησης και διαχείρισης των σχολικών μονάδων της πόλης μας.

Το νέο αυτό πλαίσιο εντάσσει το σχολείο στην υπηρεσία της τοπικής κοινωνίας, αναγορεύει το σχολείο σε τοπικό πολυδύναμο κέντρο γνώσης με εργαστήρια, βιβλιοθήκες, χώρους πολιτιστικής έκφρασης και δημιουργίας με ανασχεδιασμό των αθλητικών εγκαταστάσεων σε χώρους πολλαπλών αθλητικών χρήσεων, με την δημιουργία χώρων αναψυχής κ.α, δημιουργώντας έτσι πολυχώρους-προτάσεις ποιοτικής διαχείρισης του ελεύθερου χρόνου. Δράσεις για τον πολιτισμό, για τη δια βίου εκπαίδευση και προγράμματα επιμόρφωσης είναι στον πυρήνα της λειτουργίας του. Έτσι λοιπόν περνάμε από την «συντήρηση» των σχολικών κτιρίων που επικρατεί μέχρι σήμερα με αποτέλεσμα την παθητικότητα όλων των εμπλεκόμενων, τον στραγγαλισμό της δημιουργικότητας και της απομόνωσης, στην αποτελεσματική σύνδεση του σχολείου με την κοινωνία, την εξασφάλιση ολοκληρωμένης παιδείας για όλους τους δημότες (με μόρφωση, καλλιέργεια, κουλτούρα δημοκρατική και κοινωνική συνείδηση).

Βλάχος

Η Ελλάδα δαπανά το 4,2% του ΑΕΠ για τη Παιδεία, ποσοστό 6,8% των δημοσίων δαπανών. Δεδομένης της ανάγκης για δημόσια εκπαίδευση και της στόχευσης της χώρας για οικονομική ανάπτυξη, οι πόροι που διατίθενται θεωρούνται ανεπαρκείς, γεγονός που αποδεικνύεται από το ότι τα σχολεία δεν συντηρούνται σωστά και έχουν ανεπαρκή εξοπλισμό.

Στην Ελλάδα υπάρχουν τεράστια αποθέματα οικογενειακής, κοινωνικής και κοινοτικής συμμετοχής, δημιουργικότητας και πρωτοβουλίας που παραμένουν αναξιοποίητα. Οι περισσότερες σημαντικές εξελίξεις προϋποθέτουν αλλαγή νοοτροπίας, ακόμη και για την εξεύρεση πόρων. Από ηθικής πλευράς προτιμάται η δωρεάν παιδεία, είναι όμως αναγκαία και τα χρήματα. Ενδεικτικά υποστηρίζεται, ότι οι γονείς μπορούν να συνεισφέρουν με συμβολικά δίδακτρα, όμως αυτή η πρόταση με βρίσκει αντίθετο. Εδώ καλείται ο Δήμος σε συνεργασία με τις Σχολικές Επιτροπές (διδασκτικό προσωπικό, γονείς, μαθητές) να διαδραματίσει τον κοινωνικό του ρόλο στην αρχή και στη τοπική βάση του προβλήματος, με σκοπό τη βελτίωση της δημόσιας εκπαίδευσης συμβάλλοντας στην επαρκή υλικοτεχνική υποδομή με:

- την εξεύρεση χορηγιών από επιχειρήσεις που εδρεύουν στη πόλη,
- τη σύμπραξη με τον ιδιωτικό τομέα,
- την άντληση πόρων από κοινοτικά προγράμματα,
- τη συνεργασία με ΜΚΟ.